

Ομιλία της Α. Θ. Παναγιόττος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, κατά την συνάντησιν Αυτού μετ' Εκπροσώπων και Συμβούλων Εκκλησιών Εσθονίας

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Σεβασμιώτατοι, Ιερώτατοι και Αιδεσιμολογιώτατοι, εκπρόσωποι και σύμβουλοι των εν Εσθονία Εκκλησιών,

Οι ακολουθούντες το Όνομα του Χριστού και αναζητούντες την σωτηρίαν εν τω Ονόματι και μόνον Αυτού, του ελθόντος εις τον κόσμον, παθόντος, ταφέντος, αναστάντος εκ νεκρών και αναληφθέντος εις τους ουρανούς, «ουδαμόθεν χωριζομένου, αλλά μένοντος αδιαστάτως μεθ ήμῶν» πάσας τας ημέρας της ζωής ημών έως της συντελείας του αιώνος, προς ορατήν πως εκδήλωσιν της συνεργασίας και της ενότητος ημών ωργανώθημεν εις επί μέρους σώματα εκασταχού, ως και το λίαν επιτυχώς εργαζόμενον από τινων ετών υμέτερον, το ονομαζόμενον «Σώμα εκπροσώπων και συμβούλων Εκκλησιών Εσθονίας», εις το οποίον συμμετέχουν πάσαι αι εν τη ευλογημένη Χώρα της Εσθονίας δραστηριοποιούμε-ναι και διακονούσαι τον συνάνθρωπον Χριστιανικαί Εκκλησίαι.

Έχοντες αποκομίσει αγαθάς εντυπώσεις εκ της συμβολής αναλόγων σωμάτων και εις άλλας Χώρας, με στόχον τον προβληματισμόν επί φλεγόντων προβλημάτων αφορώντων εις την κοινήν χριστιανικήν μαρτυρίαν, εκφράζομεν τον προβληματισμόν ημών δια το θέμα της ενότητος του κόσμου κατά την ενεστώςαν περίοδον, και ιδιαιτέρως της ενότητος των χριστιανών, το οποίον μας εμβάλλει ως Οικουμενικόν Πατριαρχείον και προσωπικώς εις περισυλλογήν, και γνωρίζομεν

ότι το αυτό ισχύει και δι' ἡμᾶς, ως πρόσωπα και ως σώμα εκπροσώπων και συμβούλων των εν Εσθονία Εκκλησιών.

Ως είναι γνωστόν, κατά την διάρκειαν της πρώτης μετά Χριστόν χιλιετίας, παρά τα υπάρχοντα σπέρματα διαιρέσεως μεταξύ των χριστιανών της Ευρώπης, διετηρείτο η πνευματική ενότης αυτής. Αργότερον, επί αρκετούς αιώνας, αι μεγάλαι μάζαι των χριστιανών και των Εκκλησιών αυτών, Ορθοδόξων, Ρωμαιοκαθολικών και άλλων Ομολογιών, έζων απομεμονωμένα μεταξύ των, διότι κατώκουν, ως επί το πλείστον, εις χώρας αμιγώς του ενός η του άλλου δόγματος. Τότε είχεν αναπτυχθή έντασις εις τας σχέσεις μεταξύ των Χριστιανών, η οποία επετείνετο συν τω χρόνω δια πολλούς λόγους. Οι λόγοι αυτοί καταδεικνύουν πόσον δυσχερές είναι σήμερον το έργον της διαπροσωπικής και δογματικής επαναπροσεγγίσεως πολυανθρώπων Εκκλησιών. Τα ιστορικά γεγονότα είναι γνωστά.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να τονισθούν αι εκδηλώσεις θρησκευτικού φανατισμού του παρελθόντος, δια να καταστή αισθητόν πόσον ουτοπικόν εφάινετο το εν έτει 1920 Μήνυμα (Εγκύκλιος) του Οικουμενικού Πατριαρχείου προς απάσας τας Εκκλησίας του Χριστού δια μίαν «ειρηνικήν προσέγγισιν», το οποίον απετέλεσε την αφετηρίαν της αργότερον λαβούσης σάρκα και οστά Οικουμενικής Κινήσεως κατά το πρότυπον της τότε Κοινωνίας των Εθνών.

Ειδικώτερον, ως προς τας σχέσεις προς αλλήλας των Χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών, σημειωτέον ότι παρά τας εσωτερικάς και εξωτερικάς δυσκολίας, τας οφειλομένας εις τας συσσωρευμένας διαφοράς, φωτεινοί εκκλησιαστικοί άνδρες κατά καιρούς ετόλμησαν να οραματισθούν και να ελπίσουν την πραγματοποίησιν του θεωρουμένου «ανελπίστου» «θαύματος της ενώσεως των Εκκλησιών» και να αρχίσουν τους διαλόγους της αγάπης, της καταλλαγής, της συνεργασίας, οι οποίοι απέδωκαν ωρίμους καρπούς, ως διαπιστούμεν και εκ του σώματος υμών τούτου, το οποίον, ως μας ενημέρωσεν ο ημέτερος Ιερώτατος Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας κύριος Στέφανος, Προκαθήμενος της Ορθοδόξου Αυτονόμου Εκκλησίας της Εσθονίας, έχει συγκεκριμένους στόχους και εργάζεται επί τη βάσει προγραμματισμού.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον πιστεύει ειλικρινώς εις το θεάρεστον του οράματος τούτου και δι' αυτό εργάζεται το επ' αὐτῷ εις την προώθησιν των διαλόγων της αγάπης και την καλλιέργειαν των σχέσεων μεταξύ των Εκκλησιών, με την απωτέραν ελπίδα ότι η προσπάθεια αυτή δεν θα αποβή ματαία. Υπάρχουν ασφαλώς οι δυσπιστούντες εις την πιθανότητα της επιτυχίας της προσπαθείας, αλλ' αἱ «πιθανότητες» δεν μας αποτρέπουν, δεν πρέπει να μας αποτρέπουν, εκ της συνεχίσεως αυτής. Η Ορθόδοξος ημών Εκκλησία εις ολόκληρον την νυχθήμερον

προσευχητικήν ακολουθίαν εκτενώς δέεται «υπέρ της των πάντων ενώσεως», ως εκ τούτου δε οφείλομεν και να ενεργώμεν παν ο,τι δυνάμεθα εξ όσων συντελούν εις την επίτευξιν του ιερού τούτου στόχου.

Υπό του πνεύματος τούτου εμπνεομένη η ημετέρα Μετριότης, ως Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και Οικουμενικός Πατρι-άρχης, μετά πολλής της χαράς επισκεπτόμεθα τους παρόντας εκπροσώπους των Χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών της Εσθονίας, τους συγκροτούντας το σώμα τούτο, και σας απευθύνομεν εγκάρδιον αδελφικόν χαιρετισμόν αγάπης και τιμής. Είμεθα δε βέβαιοι ότι και σεις πάντες διαπνέεσθε υπό του αυτού πνεύματος της καταλλαγής και της φιλικής προσεγγίσεως των πιστών των Εκκλησιών σας. Το πνεύμα τούτο ασκεί σημαντικήν επιρροήν εις την διαμόρφωσιν του γενικωτέρου κλίματος, το οποίον προωθεί η αναστέλλει τοιαύτας δυσχερείς προσπάθειάς. Δια τούτο ζητούμεν όχι μόνον τας προσευχάς όλων σας, αλλά κυρίως την εμμονήν σας εις την φαινομένην ως ουτοπικήν προσπάθειαν ταύτην, η οποία δια να καρποφορήση απαιτεί πολλήν υπομονήν, ταπείνωσιν, προσευχήν, πνευματικούς αγώνας και πολύν, βεβαίως, χρόνον.

Οι απαιτούμενοι κόποι και ο αναγκαίος χρόνος γίνονται αντιληπτοί εάν αναλογισθώμεν ότι δια να πλησιάσωμεν αλλήλους μέχρις ενότητος πρέπει να πορευθώμεν πλέον των χιλίων ετών όπισθεν δια να συναντηθώμεν εκεί όπου ήτο αναμφισβητήτως ηνωμένη η πρώτη αδιαίρετος Εκκλησία και εν συνεχεία να βαδίσωμεν προς τα εμπρός εξοβελίζοντες κάθε καινοφανές στοιχείον, το οποίον αποτελεί αιτίαν διχασμού. Ασφαλώς, δια της συνεργασίας εις τους τομείς του καθ ήμέραν βίου, της ανακουφίσεως των πασχόντων, της θεραπείας των ασθενών, της οικοδομήσεως της αγάπης και της συνοχής των κοινωνιών, θα έλθη η στιγμή κατά την οποίαν θα υπερβαθούν τα εμπόδια εν προς εν και θα ανατείλη η πολυπόθητος και παμπόθητος ημέρα Κυρίου, κατά την οποίαν τα πάντα θα «πληρωθούν φωτός, ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια».

Συνεχίσατε, λοιπόν, τον αγώνα, αδελφοί και πατέρες, ελλαμπόμενοι υπό του Φωτός του Κυρίου, αλλά και του απλέτου φυσικού φωτός της Εσθονίας, και δίδετε από κοινού μαρτυρίαν συμπορείας και βιώσεως των χριστιανικών παραγγελμάτων και εντολών, μη λησμονούντες ότι «παρά Κυρίου τα διαβήματα ανθρώπου κατευθύνεται και την οδόν αυτού θελήσει σφόδρα» (Ψαλμ. λς ,23) και ότι «οι εχθροί του Κυρίου άμα τω δοξασθήναι αυτούς και υψωθήναι, εκλείποντες ωσει καπνός εξέλιπον»(Ψαλμ. λς ,20), η δε Αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Αμήν.

(6 Σεπτέμβριου 2013)

Αριθμ. κειμένου: 5